

There are a number of similarities between the war against the city of Ai mentioned in Yehoshua 7-8 and Kriat Yam Suf mentioned in Shemot 14.

The most obvious similarity is in the tactical military strategy. In both cases, the enemy is ambushed from two sides: in the story in Shemot, the force is two walls of water, whereas in Yehoshua it is two groups of soldiers (it is interesting to note that the ambush in Yehoshua is actually commanded by God. It is not unusual for God to give strategic commands, but it is more unusual that God should give tactical commands on the battlefield). The time of day is also similar: in both cases there is movement the night before, and the battle commences in the morning.

יהושוע	שמות
ויאמר יהושע אהה אדני יהוה, למה העברת העביר את-העם הזה את-הירדן, לתת אתנו ביד האמרי, להאבידנו; ולו הואלנו ונשב, בעבר הירדן	ויאמרו, אל-משה, המבלי אין-קברים במצרים, לקחתנו למות במדבר: מה-זאת עשית לנו, להוציאנו ממצרים. הלא-זה הדבר, אשר דברנו אליך במצרים לאמר, חדל ממנו, ונעבדה את-מצרים: כי טוב לנו עבד את-מצרים, ממתנו במדבר
ויאמר יהוה אל-יהושע, קם לך; למה זה, אתה נפל על-פניך.	ויאמר יהוה אל-משה, מה-תצעק אלי; דבר אל-בני-ישראל, ויסעו
ויצעקו, כל-העם אשר בעיר (בעי), לרדף, אחריהם; וירדפו אחרי יהושע, וינתקו מן-העיר. ולא-נשאר איש, בעי ובית אל, אשר לא-יצאו, אחרי ישראל	וירדפו מצרים, ויבאו אחריהם--כל סוס פרעה, רכבו ופרשיו: אל-תוד, הים
ויאמר יהוה אל-יהושע, נטה בכידון אשר-בידך אל-העי--כי בידך, אתננה; ויט יהושע בכידון אשר-בידו, אל-העיר	ויאמר יהוה אל-משה, נטה את-ידך על-הים; וישבו המים על-מצרים, על-רכבו ועל-פרשיו. ויט משה את-ידו על-הים
והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו, כנטות ידו, ויבאו העיר, וילכדוה; וימהרו, ויציתו את-העיר באש. ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו, והנה עלה עשן העיר השמימה, ולא-היה בהם ידים לנוס, הנה והנה; והעם הנס המדבר, נהפך אל-הרודף וישבו, ויכו את-אנשי העי	ויהי, באשמרת הבקר, וישקף יהוה אל-מחנה מצרים, בעמוד אש וענן; ויהם, את מחנה מצרים ויסר, את אפן מרכבתיו, וינהגו, בכבדת; ויאמר מצרים, אנוסה מפני ישראל--כי יהוה, נלחם להם במצרים
	וישבו המים, ויכסו את-הרכב ואת-הפרשים, לכל חיל פרעה, הבאים אחריהם בים
ויכו אותם, עד-בלתי השאיר-לו שריד ופליט.	לא-נשאר בהם, עד-אחד